

tror jeg nok at Venstre er enige om at vi skal, så der er ikke nogen grund til at håne politikere eller det arbejde, politikere gør. Det kommer hr. Thor Pedersen for sit eget og sit partis vedkommende meget skidt fra.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Arne Melchior tager fejl, når det gælder sammenligningen imellem, hvad befolkningen, hvad den almindelige dansker har af forbrugsmulighed i dag, og så, hvad der gjorde sig gældende for ti eller tyve år siden. Hr. Arne Melchior ved som alle vi andre, at hvis man går tyve år tilbage, så var en almindelig dansk lønmodtagerfamilie i stand til at blive forsørget på én lønindkomst. Det var muligt for en elektriker, en tømrer, en snedker, en murer osv. at forsørge sin familie. Det var muligt. Dengang var det oftest konen, der gik hjemme – ikke noget kønspolitisk i det, men det var det. Det var muligt dengang for en håndværker eller en almindelig arbejder at forsørge sin familie på én lønindkomst. I dag er det ikke muligt længere.

I dag er det sådan, at begge forældre er tvunget ud på arbejdsmarkedet for at være i stand til at finansiere familiens budget, og det er jo billedet på, at skattevæsenet stjæler så stor en del af indkomsten, at det er tvingende nødvendigt for begge at gå ud på arbejdsmarkedet for at være i stand til at opretholde den højere levestandard, som hr. Arne Melchior – og jeg selvfølgelig – glæder os over at vi har i Danmark.

Men det er altså to indkomster, der i dag gør, at familien kan købe et farvefjernsyn, hvor man for tyve år siden på én lønindkomst kunne få et sort/hvidt fjernsyn, så det er for familien som helhed, at levestandarden er steget. Det skyldes altså to indkomster.

Et andet problem, som hr. Arne Melchior også ser bort fra, er, at mange af de ydelser, som i dag bliver betalt via skattepengene, jo er ydelser, som dengang var nogle, folk selvstændigt tog stilling til om de ønskede at deltage i eller ej. I dag er det ved hjælp af lovgivning og anden regulering sådan, at man bliver tvunget til at betale til ordningerne, og så er det, man føler sig dum, hvis man ikke udnytter dem, for man har jo betalt til dem over skatten, og så har vi den negative udvikling.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Nu tillader tiden jo ikke længere principielle politiske debatter om partiprogrammer og holdninger under korte bemærkninger, men jeg vil da godt sige til hr. Arne Melchior: Det er da ingen kritik af politikerne. Det er en konstatering af, at politikerne har for megen magt, at alt for meget er overladt til politikerne at bestemme, at vi herinde i Folketinget bestemmer alt for meget, at man i amter og kommuner bestemmer alt for meget, at alt for lidt er overladt til danskerne selv at bestemme i deres egen dagligdag og med hensyn til at kunne vælge frit mellem de goder, som man mener man skal have for at have et anstændigt levestandard, og at man ikke tør lade pengene følge barnet eller de ældre, men at vi i Folketinget eller ude i amter og kommuner bestemmer, hvor man skal have sine goder.

Vi ønsker frihed, altså at man selv bestemmer. Det er det, vi kalder folkestyre, og derfor ønsker vi at flytte magt fra politikerne og ud til folket, til den enkelte dansker. Det er ikke en kritik af politikerne. Det er en konstatering af, at vi har det problem, at man herinde har fået alt for meget magt over den enkelte danskers dagligdag. Det er problemet.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Kim Behnke fremstillede situationen i 1965 som værende den, at et stort antal familier kun havde én udearbejdende. Som hr. Thor Pedersen siger: De korte bemærkninger muliggør ikke dybere sociologiske og lignende debatter.

Jeg vil ganske overlade til hr. Kim Behnke at drømme sig tilbage til 1965. Denne skrøne om de gode, gamle dage! Jeg tillader mig at sige, at i samfundet i dag – nu ser vi bort fra overbefolkningen i verden og fra atomtrussel og fra krig og den slags ting og for kræft og andre sygdomme, men på alle områder, hvor mennesker har direkte indflydelse – er levevilkårene for danske familier og danske enkeltpersoner langt overlegne i forhold til dem, der var i 1965.

Men den unge hr. Kim Behnke kan roligt drømme sig tilbage til 1965. Jeg tror, der har været ca. 14-15 folketingsvalg de sidste 30 år, så befolkningen ville nok have magtet at sætte nogle andre ind på vores stole, hvis det var det, de havde ønsket. Det er også et svar til hr. Thor Pedersen.